

/EROSOP

Jodi Ellen Malpas

Mărturisirea

Traducere din engleză de
Oana Dușmănescu

Editori:
Silviu Dragomir
Vasile Dem. Zamfirescu

Director editorial:
Magdalena Mărculescu

Redactare:
Domnica Drumea

Design coperta: Faber Studio
Foto coperta: Guliver/Getty Images/ © Henrik Sorensen

Director producție:
Cristian Claudiu Coban

DTP:
Mirela Voicu

Corectură:
Cristina Niță
Oana Apostolescu

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

MALPAS, JODI ELLEN

Mărturisirea / Jodie Ellen Malpas ; trad. din engleză de
Oana Dușmănescu. - București : Editura Trei, 2019
ISBN 978-606-40-0645-5

I. Dușmănescu, Oana (trad.)

821.111

Titlul original: This Man Confessed
Autor: Jodi Ellen Malpas

Copyright © 2013 by Jodi Ellen Malpas

Copyright © Editura Trei, 2019
pentru prezenta ediție

O.P. 16, Ghișeu 1, C.P. 0490, București
Tel.: +4 021 300 60 90 ; Fax: +4 0372 25 20 20
E-mail: comenzi@edituratrei.ro

www.edituratrei.ro

Capitolul 1

Sunt cu nervii la pământ. Nu știi de ce, știi că fac ceea ce trebuie să fac, dar, naiba să mă ia, am niște emoții cât casa. Sunt singură, primele clipe de liniște și de reflecție ale zilei până acum și, probabil, ultimele. Am așteptat această mică frântură de timp, am implorat-o să vină în tot haosul din jurul meu. Am nevoie de acest moment, doar eu cu mine însămi, ca să conștientizez saltul acesta imens pe care-l fac, ca să-ncerc să-mi revin. Știu că aceste clipe vor fi, probabil, prețioase de-acum înainte.

E ziua nunții mele.

E ziua în care jur că voi aparține acestui bărbat pentru tot restul vieții mele, deși nu am nevoie de o hârtie sau de o bucată de metal pe deget ca să fac asta. Dar el are nevoie. De aceea, la numai două săptămâni după ce a căzut în genunchi pe terasa de la clădirea *Lusso*, mă mărit cu acest bărbat. Iar acum stau, îmbrăcată în halat, pe un șezlong, într-unul dintre apartamentele private de la Conac — apartamentul în care Jesse m-a încolțit cu mai multe săptămâni în urmă — încercând să mă adun.

Mă mărit la Conac.

Cea mai importantă zi a vieții mele se desfășoară în refugiul sexului de lux al Stăpânului meu. Emoțiile nu vin din faptul că voi fi mireasă. Părinții, fratele meu și alte rude mișună cu toții în acest așa-zis refugiu de la țară al lui Jesse. Cu toții se tot plimbă în jurul reședinței și se miră de atâta splendoare opulentă. De-asta am pus un lacăt de cinci kilograme pe ușile duble ale camerei comune. L-am verificat de un milion de ori și am răsverificat dacă toate acele cruci de lemn de pe pereți și toate ramele aurii suspendate au fost luate din apartamentele private. De asemenea, am perpelit tot personalul de la Conac, în mod repetat. Biata armată de angajați a lui Jesse mi-a suportat agitația permanentă și avertismentele că membrii familiei mele sunt total neștiutori. Toți îmi fac pe plac, dându-și pur și simplu ochii peste cap și bătându-mă liniștitor pe umăr sau privindu-mă cu milă, dar asta nu mă face să mă simt mai bine. Nu-mi fac atât griji pentru bărbații din familia mea, se vor propti cu toții la bar și se vor mișca de-acolo doar rugați, dar cu mama și cu mătușa mea e o cu totul altă poveste. Mama, cu pasiunea ei pentru toate obiectele de lux, se învârte peste tot, asumându-și dintr-odată rolul de ghid turistic, obsedată să demonstreze cât de splendidă e moșia de la țară a lui Jesse. Mi-aș dori să înceteze. Mi-aș dori să i se alăture tatei la bar. Mi-aș dori s-o pot lipi cu fundul de un taburet și s-o alimentez zi și noapte cu *Most Marvellous*, cocktailul-minune al lui Mario. E un stres în plus de care chiar nu am nevoie în ziua nunții mele, dar când sărbătoritul zilei, așa enervant și nevrotic cum e el, m-a abordat cu forța lui caldă și convingătoare și m-a întins pe toată terasa, am fost de acord — fără să fie nevoie de futaiul de băgat mințile în cap.

Știi că el a avut grijă de toate. Conacul arată exact ca o stațiune exclusivistă, dar eu știu ce se află la etajul următor, și toate acele paturi dansează în acest moment pe tavanul de deasupra mea, de parcă s-ar simți singure. Probabil chiar sunt. Conacul a fost închis pentru membrii săi timp de două zile ca să putem face pregătirile, iar chestia asta îl costă pe Jesse o mică avere, pentru că a fost nevoit să restituie taxele plătitorilor. Probabil că acum am devenit la fel de nepopulară în rândul bărbaților membri ai clubului cum eram deja în rândul femeilor. Cred

că mă urăsc cu toții — femeile pentru că li l-am suflat de sub nas pe Stăpânul lor și bărbații pentru că le-am tăiat accesul la aventurile lor sexuale favorite.

Ridic privirea spre tavan și-mi rotesc umerii încercând să înlătur un pic din tensiunea asta crescândă. Nu funcționează. Sunt prea emoționată. Mă ridic de pe șezlong, mă duc la oglindă și mă privesc. În ciuda agitației mele, arăt proaspătă, radiez, iar machiajul meu e lejer și natural. Phillipe a făcut o treabă incredibilă, aplicându-mi luciu pe capetele șuvițelor de păr, în vreme ce bucele lungi și grele mi se revarsă libere, prinse într-o parte cu un pieptăn complicat de păr cu pietre prețioase. Lui Jesse îi place la nebunie când am părul despletit.

De asemenea, îi place la nebunie când port dantelă.

Mă răsucesc spre ușa de care e agățată rochia mea și privesc îndelung dantela bogată — o tonă de dantelă, cu mici explozii de perle cusute ici și colo. Zâmbesc. Lui o să-i iau piuitul. Rochia asta simplă, cu bretele delicate pe umeri, cu spate decoltat și cu talie strânsă o să-l facă praf pe Stăpânul meu.

Eleganță rafinată.

Dantela ivorie mi se revarsă peste fund, îmi îmbrățișează coapsele și se revarsă pe podea, câte un metru în fiecare direcție. Multă, multă dantelă. Zoe de la Harrods a punctat la fix cu rochia asta. M-a îmbrăcat perfect din cap până-n picioare, până la pantofii simpli, ivorii, cu toc înalt. Nimic pretențios, doar o pereche de stiletto Christian Louboutin.

Îmi iau telefonul de pe noptieră. E miezul zilei. Trebuie să mă pregătesc. Peste doar un ceas, îl voi întâlni pe Jesse în salonul de vară și-mi voi rosti jurămintele, îmi voi oficializa promisiunea față de el. Stomacul meu face un salt rapid de 360 de grade... din nou.

Îmi scot halatul și îmi pun chiloții înainte de a lua corsetul ivoriu de dantelă, fără bretele, trăgându-mi-l peste abdomen și aranjându-mi sânii mici în cupe. Ascunde la limită vânătaia perfect rotundă de pe sân. Semnul meu.

Cineva bate ușurel la ușă. Momentul meu de liniște și reflecție s-a isprăvit.

— Da? strig, punându-mi halatul peste lenjerie și străbătând tot apartamentul.

— Ava, draga mea, ești îmbrăcată?

E mama. Deschid ușa.

— Sunt îmbrăcată și am nevoie să mă ajuți.

Intră zorit, închizând ușa în urma ei. Arată senzațional, departe de imaginea tradițională a soacrei mici, a cărei ținută e compusă de obicei din rochie, sacou asortat și pălărie. A preferat să-și îmbrace silueta îngrijită într-o rochie de satin de culoarea perlei. În părul scurt și ondulat are prinsă o agrafă cu perle și o pană.

— Îmi pare rău, draga mea. Îi arătam mătușii Angela saloanele de înfrumusețare. Cred c-o să-l întrebe pe Jesse dacă poate deveni și ea membră. A fost foarte impresionată. Trebuie să fii membru ca să ai acces la spa și la sala de sport sau astea sunt doar pentru oaspeți?

Mă crispez imediat.

— Doar pentru oaspeți, mamă.

— Ah, în fine, sunt sigură că va face o excepție pentru membrii familiei. Bunicii tăi s-ar fi crezut la Palatul Buckingham, Dumnezeu să-i odihnească.

Îmi aranjează părul, iar eu îi dau la o parte mâinile agitate.

— Ți-ai pus deja lenjeria pe tine?

Își trece ochii de culoarea ciocolatei peste trupul meu, de sus până jos.

— Aproape a venit momentul.

Îmi scot din nou halatul și-l pun pe pat.

— Da, trebuie să-mi închizi corsetul.

Mă-ntorc cu spatele la ea și-mi dau părul la o parte. Jesse m-a masat cu cremă pe spate în ultimele două săptămâni și asta a șters vânățiile rămase de pe urma bății. Urmele fizice au dispărut, dar ziua aceea îmi va rămâne întipărită în minte pentru totdeauna.

— Ah, bine.

Începe să-mi închidă toate copcile.

— Ava, trebuie să vezi cum arată salonul de vară. E absolut minunat. Ești norocoasă că te măriți într-un loc atât de frumos. Femeile își reipotechează casele ca să-și permită un loc ca ăsta.

Mă bucur că nu-mi vede mutra, pentru că e una dureros de stânjenită.

— Știu.

Am văzut camera și chiar arată senzațional — Tessa, organizatoarea de nunți, s-a asigurat că așa va fi, dar fiecare părticică a Conacului emană oricum splendoare, cu nuntă sau fără. Eu nu prea m-am ocupat de pregătirile propriei mele nunți. Jesse mi-a prezentat-o pe Tessa a doua zi după ce am acceptat să mă mărit cu el, un mic indiciu că bărbatul meu cel solicitant o contactase deja pentru a ne organiza nunta — nunta despre care trebuia să discutăm și asupra căreia să cădem de acord împreună, ca niște adulți. Și, cât de convenabil, Conacul are și licență pentru căsătorii civile.

Nici măcar nu l-am întrebat cum a obținut-o. Tot ce am făcut pentru nunta mea a fost s-o vizitez pe Zoe ca să-mi gălesc rochie. N-am avut deloc stresul organizării, ci doar stresul legat de locul de desfășurare a evenimentului.

— Iată.

Mama mă răsuțește și-mi dă părul la loc peste umăr. Mă privește cu atenție și știu ce va urma.

— Draga mea, pot să-ți ofer niște sfaturi ca de la mamă la fiică?

— Nu, răspund repede, cu un zâmbet scurt.

Îmi zâmbește și ea și mi pune să iau loc pe marginea patului.

— Când devii soție, devii miezul soțului tău, zâmbește ea cu emoție. Lasă-l să creadă că el e șeful, lasă-l să creadă că nu poți trăi fără el, dar nu-l lăsa niciodată să-ți răpească independența sau identitatea, draga mea. Bărbații ăștia au nevoie să le mângâie egoul.

Chicotește.

— Au senzația că ei poartă pantalonii, iar tu trebuie să-i lași să creadă asta.

Clatin ușor din cap.

— Mamă, nu e nevoie.

— Ba da, este, insistă ea, bărbații sunt niște creaturi complicate.

Mă strâmb. Nu are nici cea mai vagă idee ce creatură complicată am eu.

— Știu.

— Și deși se dau puternici și virili, sunt mai slabi ca noi!

Îmi apropie chipul îmbujorat de al ei.

— Ava, știu că Jesse te iubește și-i admir sinceritatea sentimentelor pe care le are pentru tine, dar ține minte cine ești. Nu-l lăsa niciodată să te schimbe, draga mea.

— N-o să mă schimbe, mamă.

Nu-mi prea convine această discuție, deși era clar că mă voi lovi de ea. Părinții mei au stat cu noi două zile după ce Jesse m-a cerut de soție și au revenit la Londra de miercuri, așa că știu exact cum se poartă Jesse cu mine, mai puțin numărările inverse și diversele feluri de futut. Au fost martori la sufocare, la atingerile neîncetate, la dovezile de afecțiune, iar criticile lor tăcute n-au trecut neobservate. Nu de către mine, în orice caz. Jesse habar nu are. Nu, pur și simplu nu-i pasă, iar eu n-o să-l opresc. Tânjesc după acele atingeri permanente la fel de mult ca el.

Mama îmi zâmbeste.

— Vrea să aibă grijă de tine și e cât se poate de clar că te consideră foarte prețioasă. Tatăl tău și cu mine suntem foarte fericiți că ți-ai găsit un bărbat care te adoră și care va trece și prin foc pentru tine.

— Și eu îl ador, spun încet.

Sinceritatea din vorbele mamei mă emoționează, făcându-mi glasul să tremure puțin.

— Te rog, nu mă face să plâng. O să-mi stric machiajul.

Îmi cuprinde obrazii cu palmele și mă pupă scurt pe buze.

— Da, hai să ne oprim cu cheștiile lacrimogene. Numai să nu faci vreodată ceva ce nu vrei. Văd că e destul de convingător.

Mă pufnește râsul și mama râde și ea. Convingător?

— Ce păcat că familia lui n-a putut veni, zice ea, gânditoare.

Tresar un pic.

— Ți-am spus, locuiesc în străinătate. Nu sunt foarte apropiați.

Am atins doar vag motivul absenței familiei lui Jesse. Foarte vag. Întreaga poveste pe care mi-a spus-o Jesse când ne-am cunoscut era suficientă. E perfect plauzibilă.

— Banii, oftează ea. Provoacă mai multe rupturi în familie decât orice altceva.

— Așa e, o aprob.

La fel cluburile erotice și unchii-playboy.

Ne întrerupe o altă bătaie în ușa, iar Elizabeth mă lasă pe pat și se duce să deschidă.

— Ah, uite-o pe Kate, fredonează ea.

— Am ceva de băut! Uau, Elizabeth, arăți incredibil!

Glasul entuziasmat al lui Kate răsună în cameră înainte ca prietena mea să treacă pe lângă mama și să mă examineze cu ochii ei albaștri și încântați.

— Nu te-ai îmbrăcat încă? mă întreabă, așezând o tavă pe cufărul de lemn.

Arată fabulos în rochia ei simplă și ivorie din satin, cu bucele lungi și roșii înconjurându-i ca niște flăcări chipul palid — singura mea domnișoară de onoare, dar care are entuziasm cât zece.

— Acum voiam să mă-mbrac.

Mă ridic și-mi aranjez sânii în sutienul corsetului.

— Uite, ia și tu un pahar.

Îmi întinde un pahar cu o licoare roz în el.

— O, da, chiar trebuie! spune mama, închizând ușa și grăbindu-se să ia și ea un pahar.

Ia o sorbitură prelungă și oftează.

— Ah, micuțul italian știe cum să facă o femeie fericită.

Clatin din cap la paharul care-mi plutește în fața ochilor.

— Nu, sunt în regulă.

Nu vreau să mă simtă Jesse că miros a alcool.

— O să te mai calmeze, insistă Kate, punându-mi paharul în mână.
Bea.

Kate îmi cunoaște cauza emoțiilor. Am pus-o și pe ea să verifice lacătul și apartamentele private de un milion de ori. Ridică din sprâncene făcând un semn spre pahar, iar eu mă conformez, luând o înghițitură serioasă din *Most Marvellous*, cocktailul făcut de Mario. Are gustul la fel de minunat ca întotdeauna, dar nicio cantitate de alcool nu are cum să-mi alunge agitația.

— Unde e Jesse? întreb, punând paharul jos.

Nu l-am văzut de aseară. Cunoscând principiile conservatoare ale mamei, am insistat să dormim separat în noaptea dinaintea nunții. El a refuzat să plece din camera mea până cu un minut înainte de miezul nopții și apoi a trosnit și a pufnit când mama a bătut disperată la ușa apartamentului ca să-l scoată de-acolo. Mi-am dat seama că și-ar dori din tot sufletul s-o calce în picioare pe Elizabeth, dar, surprinzător, s-a supus fără prea mare circ, strâmbându-se doar fioros la mama când l-a scos din încăpere.

— Cred că se pregătește.

Kate dă pe gât un *Most Marvellous*.

— Katie Matthews, ia-o mai ușor! o dojenește mama, luându-i paharul din mână. Ai toată ziua la dispoziție să bei.

— Scuze.

Kate îmi zâmbește obraznic. Știu de ce trage la măsea atât de devreme și motivele ei sunt Dan și Sam laolaltă.

— Dar tata și frate-meu?

— Sunt la bar, Ava. Toți bărbații sunt la bar.

Kate accentuează cuvântul *toți*.

— Toți bărbații? întreb. Toți-toți, inclusiv Sam?

Kate dă din cap.

— Da, toți bărbații, în afară de Jesse, inclusiv Sam... și Dan.

Mă crispez. Azi va fi o zi grea pentru Kate. Dan și-a amânat întoarcerea în Australia ca să ia parte la nunta mea, dar n-a spus nimic, nici în noaptea cererii în căsătorie, nici după aceea, dar nici nu trebuie s-o facă. E clar că-i este greu să-mi fie alături în cea mai importantă zi din viața mea cu Kate în preajmă, mai ales cu Sam în peisaj, care habar nu are de nimic. Și lui Kate îi e greu, deși se străduiește să pară neafectată.

— Vino-ncoace, atunci, spune Kate, bătând din palme. Vrei să te-mbraci sau mergi la altar în lenjerie intimă? Sunt convinsă că n-o să se supere.

Îi zâmbesc entuziastei mele prietene. Cunoaște pasiunea lui Jesse pentru dantelă, dar mama nu.

— Mă-mbrac.

Îmi despachetez pantofii cu tocuri din ambalajul de hârtie și îi încalț, devenind mai înaltă cu zece centimetri.

— Așa.

Inspir adânc și mă îndrept spre ușă, unde mă așteaptă rochia. Mă opresc în fața ei și îi sorb din priviri splendoarea.

— Poate că ar trebui să faci pipi înainte s-o îmbraci, sugerează mama, venind lângă mine. Oh, Ava. N-am mai văzut niciodată așa ceva.

Mormăi aprobator, măsurând-o de sus până jos, în toată frumusețea ei.

— Știu. Și da, trebuie să fac pipi.

O las pe mama să-mi admire rochia și mă-ndrept spre baie, zărind-o pe Kate cum dă repede o dușcă pe gât cât e mama întoarsă cu spatele. Dacă n-aș fi atât de preocupată de locul de desfășurare a nunții mele, poate că m-ar îngrijora faptul că trebuie să-mi petrec ziua cu Dan și Kate la o distanță atât de mică unul de celălalt.

Închid ușor ușa înainte de a folosi toaleta și mă bucur de momentul petrecut în tihnă, în timp ce mă asigur că-mi golesc în întregime vezica. Apoi aud o bătaie zgomotoasă în ușa apartamentului, urmată de vocea stridentă, inconfundabilă și panicată a mamei. Mă-ntreb ce se petrece și mă aranjez repede, spălându-mă pe mâini înainte de a ieși din baie.

— Jesse, o aud pe mama spunând exasperată, noi doi o să ne certăm dacă nu faci cum îți spun.

Îi arunc o privire lui Kate, care mai bea un pic din cocktailul *Most Marvellous* cât mama are altă treabă. Îmi rânjește și ridică din umeri.

— Ce se întâmplă? întreb.

— Jesse vrea să te vadă, dar Elizabeth nici nu vrea să audă.

Îmi dau ochii peste cap, îndreptându-mi atenția spre ușă, unde mama blochează mica deschizătură dintre ușă și cadrul acesteia. Apoi îl aud pe el.

— N-o să ne certăm, mamă, dacă mă lași să intru.

Știu că rânjește la mama, dar atitudinea lui ghidușă nu mă păcălește. Îi detectez tonul amenințător, chiar și când vorbește cu mama. Va intra în cameră și nici măcar Elizabeth nu-l va opri.

— Jesse Ward, nu-mi zici tu mamă când sunt doar cu nouă ani mai în vârstă ca tine, șuieră ea. Acum pleacă! O s-o vezi peste jumătate de oră.

— Ava! strigă el pe lângă mama.

Mă uit la Kate, iar ea dă din cap, înțelegând imediat ce vreau să-i transmit. Alergăm amândouă spre ușă. Kate ia rochia, iar eu prind trena în brațe, înainte de a o duce în baie și de a o agăța din nou pe ușa de acolo. Kate râde.

— Mama ta o să se învețe oare minte sau va încerca în continuare să-l îmblânzească?

— Habar n-am.

Netezesc partea din față a rochiei și o urmez pe Kate la loc, închizând ușa după mine. Mama păzește în continuare ușa, cu piciorul vârat în prag. Asta nu-l va opri.

— Jesse, nu!

Acum îl împinge cât poate.

— O, nu! Aduce ghinion. N-ai niciun pic de respect pentru tradiții, încăpățânatele?

— Lasă-mă să intru, Elizabeth.

El strânge din dinți; știu că asta face.

Mă uit la Kate și clatin din cap. O calcă-n picioare pe mama, așa cum a promis că va face dacă-i va sta vreodată în cale, iar acum ea îi stă în cale, în mod evident.

Kate mai bea o dată din paharul de pe tavă și vine relaxată spre ușă.

— Elizabeth, lasă-l să intre și gata. N-o să-l oprești niciodată. Omul ăsta e ca un rinocer.

— Nu!

Mama își înfinge de-a dreptul tocurile în podea, dar n-o să funcționeze. Ar trebui să știe asta de-acum, chiar dacă nu a petrecut prea mult timp cu el.

— Ba nu... Ah!... Jesse Ward!

Zâmbesc în sinea mea, privind cum mama mea cea îndârjită e împinsă ușor în spate, apoi e luată pe sus și așezată cu grijă deoparte, lăsându-l să ajungă la mine. Își aranjează rochia și-și îndreaptă agrafa din

păr, pufnind și trosnind, iritată de purtarea bărbatului meu cel enervant. Îmi arunc privirea spre ușa deschisă, descoperindu-i ochii verzi și arzători studiindu-mă atent, cu o față neutră, umbrită de o barbă scurtă. Îmi desprind ochii lacomi din ochii lui și mi-i trec încet în jos, spre golițiunea lui. Stă în fața mea în pantalonii săi scurți și largi, cu pieptul lui solid ud și cu părul negru jilav de transpirație. A fost din nou la alergat.

— Ei bine! pufnește mama. Ava, spune-i să plece!

Nu e deloc mulțumită. Mă uit din nou în ochii lui.

— E-n regulă, mamă. Lasă-ne cinci minute.

Ochii lui strălucesc aprobatori; așteaptă răbdător ca mama să cedeze și să plece. Mamei nu-i va plăcea, dar chiar și acest mic gest e neobișnuit de respectuos pentru el. Va profita de mine unde și când va dori, așa că faptul că n-a scos-o direct pe mama din cameră e de-a dreptul surprinzător. A călcat-o în picioare, desigur, dar ar fi putut fi mult mai rău.

Cu coada ochiului, o văd pe Kate apropiindu-se de mama și luând-o de braț.

— Haide, Elizabeth. N-o să le strice cu nimic câteva minute.

— E tradiție! se-mpotrivește ea, dar o lasă pe Kate s-o conducă afară. Zâmbesc pe sub mustăți. Relația mea cu Jesse nu are nimic tradițional.

— Ce-i cu vânătaia aia pe pieptul lui? o aud pe mama în timp ce iese cu forța din cameră.

Ușa se-nchide, iar noi ne privim adânc în ochi, niciunul nespunând nimic multă vreme. Mă bucur de priveliștea trupului lui, de fiecare mușchi bine conturat, de fiecare centimetru de frumusețe pură. În cele din urmă, vorbește.

— Nu vreau să-mi iau ochii de la chipul tău.

— Nu?

Clatină ușor din cap.

— O să găsesc dantelă dacă mă uit în altă parte, nu-i așa?

Dau din cap.

— Dantelă albă?

— Ivorie.

Pieptul i se umflă puțin.

— Și ești mai înaltă, deci ți-ai pus pantofi cu tocuri.

Dau din nou din cap. Ar putea fi periculos pentru coafura, machiajul și lenjeria mea dacă își desprinde ochii de la fața mea. Ar putea fi periculos și pentru programul nostru strict. Mă aștept ca Tessa să urce aici dintr-un minut în altul ca să verifice dacă sunt gata înainte de a-mi spune câți pași sunt până în salonul de vară și cât timp îmi va lua să ajung acolo.

Clipește de câteva ori și știi că nu va rezista să nu tragă cu ochiul; sper să se poată controla când va face asta și sper să mă controlez și eu. E greu. Câțiva stropi de sudoare i se scurg pe tâmplă, de-a lungul gâtului, pe pieptul lui puternic, sclipind apoi pe mușchii abdominali și oprindu-se în talia pantalonilor. Mă foiesc când își desprinde privirea din ochii mei și și-o plimbă leneș peste trupul meu, cu pieptul ridicându-i-se și coborând din ce în ce mai iute, în timp ce mă privește îndelung. Simt fiori peste tot, dorind să-mi stăpânesc reacția în fața perfecțiunii sale, dar în același timp aș vrea să mă posede aici și acum.

— Tocmai ai călcat-o în picioare pe mama.

Încerc să-mi ascund dorința din glas, dar, ca de fiecare dată, eșuez lamentabil. Acestui om îmi e imposibil să-i rezist, mai ales când mă privește așa — când în ochi i se citește o asemenea apreciere.

Mă mișc înaintea lui. Străbat lent camera până la el și mă apropiu de trupul lui asudat, apoi îmi ridic privirea la buzele lui lucioase. Începe să gâfâie și pieptul i se umflă, făcând ca frunțile noastre aproape să se atingă.

— Îmi stătea în cale, spune el încet.

— Aduce ghinion. Nu trebuie să mă vezi înainte de nuntă.

— Împiedică-mă.

Își înclină capul astfel încât buzele lui trec ușor peste ale mele, dar nu se atinge de trupul meu.

— Mi-a fost dor de tine.

— N-au trecut decât douăsprezece ore.

Vocea lui e răgușită și ispitoare, deși știi că n-ar trebui să încurajez nicio atingere cât timp arată așa, muscular și transpirat, iar eu stau aici în dantelă ivorie, cu părul și machiajul perfect.

— Prea mult.

Își trece lent limba peste buza mea de jos, făcându-mă să scot un geamăt scurt. Mă lupt împotriva instinctului firesc de a-l prinde de umerii săi mari.

— Ai băut, mă acuză el blând.

— Doar o gură.

E ca un câine de vânatoare.

— N-ar trebui să facem asta.

— Nu poți să arăți așa și să-mi spui una ca asta, Ava.

Își lipește buzele de ale mele, iar limba lui încearcă să pătrundă, încurajându-mi buzele să se întredeschidă și să-l accepte în gura mea. Căldura lui îmi alungă emoțiile legate de locul ăsta, uit totul când mă atinge, dar el își ține în continuare mâinile departe de mine. Limbile noastre care se împletesc e singurul contact dintre noi, dar e la fel de arzător ca întotdeauna. Simțurile îmi sunt ațâțate, mintea confuză și trupul meu îl imploră pe al lui, dar el continuă cu mișcările lente și fluide ale limbii, retrăgându-se din când în când ca să-mi incite buzele, înainte de a plonja din nou în gura mea. Mormăi sub ritmul său extraordinar și simt acea zvâcnire inevitabilă între coapse în timp ce el mă venerează cu delicatețe.

— Jesse, o să întârziem la propria noastră nuntă.

Trebuie să opresc povestea asta până când unul dintre noi n-o va duce la nivelul următor. Și s-ar putea s-o fac eu.

— Nu-mi spune să nu te mai sărut, Ava.

Îmi mușcă buza de jos și o trage ușor între dinți.

— Să nu-mi spui niciodată să nu te mai sărut.

Se lasă în genunchi și mă ia de mâini, trăgându-mă în jos. Îmi scot pantofii și mă alătur lui. Își privește degetele mari care-mi mângâie mâinile pentru un timp, apoi își ridică minunații ochi verzi, privindu-mă fix.

— Ești gata să faci asta? mă-ntreabă încet.

Mă-ncrunt.

— Mă-ntrebi dacă mai vreau să mă mărit cu tine?

Buzele i se răsfrâng un pic.

— Nu, nu mai de ales. Te întreb doar dacă ești pregătită.

Mă forțez să nu zâmbesc când îi văd candoarea.

— Și dacă spun nu?

— N-o să spui.

— Atunci de ce mai întrebi?

Buzele sale îmbufnate formează un zâmbet timid. Ridică din umeri.

— Ești emoționată. Nu vreau să fii emoționată.

— Jesse, am emoții fiindcă ne căsătorim.

Am și emoții firești de mireasă, cred, dar cel mai mult mă neliniștește locul în care ne aflăm. Zâmbetul i se șterge de pe buze.

— Ava, am avut grijă de toate. Am zis să nu-ți faci griji, deci nu-ți face. Gata.

— Nu-mi vine să cred că m-ai convins să fac asta.

Las capul în jos, simțindu-mă un pic vinovată că m-am îndoit de cuvântul lui. Știu exact de ce ne căsătorim la Conac. Pentru că aici nu există nici listă de așteptare, nici alte rezervări de care trebuie să ne ocupăm. E locul unde mă poate aștepta la altar fără nicio amânare.

— Hei.

Îmi ridică din nou bărbia, obligându-mă să-i privesc chipul dureros de frumos.

— Oprește-te acum.

— Îmi pare rău, mormăi eu.

— Ava, iubito, vreau să te bucuri de ziua asta, nu să te frământă în privința unor lucruri care n-o să se întâmple niciodată. N-o să se întâmple niciodată. N-o să afle nimeni, îți promit.

Mă scutur de neliniști și zâmbesc, simțindu-mă mai bine la auzul vorbelor sale care au darul de a mă calma. Îl cred.

— Bine.

Îl văd cum se ridică și se duce înspre un cufăr mare, scoțând ceva dintr-un sertar și revenind câteva clipe mai târziu cu un prosop. Mă încrunt când cade la loc în genunchi și-și șterge fața, apoi își dă la o parte părul umed de pe frunte. Își deschide brațele.

— Vino-ncoace, zice încet, iar eu nu pierd vremea și mă târăsc în poala lui și-l las să mă ia în brațe, punându-mi obrazul pe pieptul lui, prin prosop.

Îi simt mirosul transpirației curate și mă relaxez, lipită de el.
— E mai bine? mă întreabă, strângându-mă și mai tare.
— Mult mai bine, mormăi eu în prosop. Te iubesc, Stăpâne.
Zâmbesc. Simt o mișcare, un indiciu tăcut al micului său hohot de răs.

— Credeam că sunt Zeul tău.

— Și asta ești.

— Iar tu ești seducătoarea mea. Sau poți fi Stăpâna mea de la Conac.
Mă desprind brusc de pieptul lui și-l descopăr rânjind la mine.

— Nu sunt Stăpâna de la Conacul Păcatelor!

El râde și mă smucește înapoi jos, mângâindu-mi părul lucios și inspirând profund și mulțumit.

— Cum doriți, doamnă.

— Doamnă e suficient.

Îmi dau seama că mâinile îmi alunecă peste spatele lui umed, dar chiar nu-mi pasă.

— Sunt atât de îndrăgostită de tine.

— Știu că ești, Ava.

— Trebuie să mă pregătesc. Mă mărit, știi?

— Serios? Cine e nemernicul norocos?

Zâmbesc și mă desprind din nou de trupul său. Trebuie să-l privesc.

— E un enervant, obsedat de control, total nevrotic.

Ridic mâna și-i cuprind obrazul aspru.

— E atât de arătos, șoptesc, căutându-i ochii, care mă privesc atent.

Când mă atinge, bărbatul ăsta îmi oprește respirația și mă fute până când delirez.

Aștept dojeneala lui, dar el își adună buzele într-o linie dreaptă, așa că mă ridic și-l sărut pe bărbie, croindu-mi drum până la gura sa.

— De-abia aștept să mă mărit cu el. Ar trebui să pleci ca să nu-l fac să aștepte.

— Ce-ar spune bărbatul ăsta dacă te-ar prinde sărutându-te cu altul?
întreabă el, atingându-mi ușor buzele.

Zâmbesc.

— Ah, probabil l-ar castra, apoi s-ar oferi să-l îngroape sau să-l ardă la crematoriu — cam așa ceva.

Face ochii mari.

— Pare un tip posesiv. Nu cred că vreau să dau ochii cu el.

— Nu vrei deloc. O să te calce în picioare, ridic eu din umeri, iar el râde.

E râsul acela cu ochi scânteietori, cel care-i luminează frumoșii ochi verzi.

— Mulțumit? îl întreb.

— Nu, fac pe mine de frică.

Cade pe spate, luându-mă cu el.

— Dar mă simt curajos. Sărută-mă.

Plonjez peste el, acoperindu-i fața cu sărutări și mormăind fericită, dar nu am prea mult timp să-mi fac de cap. Ușa se deschide, dându-se de perete.

— Jesse Ward! Ia-ți corpul plin de transpirație de pe fiica mea!

Țipătul șocat al mamei alungă intimitatea momentului. Încep să râd, dojana mamei nu mă-mpiedică să-mi iau porția de Jesse. Iar el mă lasă s-o fac bucuros.

— Ava! O să puți. Ridică-te!

Vine spre noi, tropăind pe tocurile ei furioase.

— Tessa, vrei să-mi dai o mână de ajutor?

Dintr-odată simt o grămadă de mâini prinzându-mă de diverse părți ale corpului și încercând să mă desprindă de Jesse.

— Mamă! Încetează! râd eu, prinzându-mă și mai tare de el. O să mă ridic!

— Atunci, ridică-te! Te măriți în jumătate de oră, ai părul ciufulit și ai încălcat o tradiție străveche, tăvălindu-te pe podea cu viitorul tău soț.

Pufnește și trosnește încă un pic.

— Tessa, spune-i!

— Da, haide, Ava.

Glasul tăios al Tessei mă zgârie pe urechi. E destul de amabilă, dar e teribil de obsedată cu organizarea.